

rální zkoušky pro seniory v Zrcadlové síni Klementina a regulérního večerního koncertu u sv. Martina ve zdi byl totiž dr. **Bastiaan Blomhert** (1944), nizozemský hudebník, dirigent a muzikolog, jenž se dlouhá léta zabývá soustavným výzkumem žánru dechové harmonie i praktickým uváděním výsledků tohoto výzkumu v život. Také klasicistní programová čísla popisovaného koncertu byla realizací jeho vlastních spartací z dobových rukopisných pramenů a stala se de facto novodobými premiérami uvedených děl.

Už úvodní *Partita in Es* jen o málo mladšího Mozartova současníka *F. V. Kramáře* poněkud přesahuje běžné hranice povětšinou užitého žánru, přináší raně romantické prvky a charakteristicky zřetelné intonace české lidové písně. V dobré souhře intonační i rytmické, což ostatně platilo po celý koncert, vyzněla výrazově nápaditě tvarovanými dílčími úseky jednotlivých vět. Obdobně Mozartova *Parthia in B, KV 361* (370 a), Anh. 182, která je (jak komplikovaný odkaz na Köchlov soupis napovídá) s velkou pravděpodobností buď autorovou, nebo alespoň autorizovanou kompilací, sestavenou z vybraných vět předchozích Mozartových děl pro dechové nástroje.

Zvláštní místo – zejména z pohledu „normálního“ posluchače – v programu zaujímala časově úsporná kompozice současného nizozemského autora *Geerta van Keulena* (1943) nazvaná prostě *Harmoniemusik*. Představila pro někoho možná až drsný vhléd do soudobé hudební tvorby západní proveniencí, nicméně vyjevila taktonicky zřetelný tah svébytného hu-

debního děje, odvíjejícího se od počátečního zdánlivého chaosu k jisté určitosti. Keulena třívětá skladba, kterou dirigoval dr. Blomhert, jenž celý program zároveň připravil a nastudoval, každopádně přesvědčila, že pro čtyřpárový dechový oktet lze psát hudbu navýsost soudobou.

Předlohou realizace *Mozartovy Parthie* byl dr. Blomhertovi dobový rukopisný pramen uchovávaný ve sbírce tzv. *Mozartova památníku* v hudebním oddělení Národní knihovny ČR. (Skladba v této verzi existuje i v několika dalších dobových exemplářích v evropských sbírkách – i to může být důvodem, abychom ji v daném tvaru akceptovali.) Národní knihovna tentokrát přispěla k uspořádání velice zajímavé a poučné přednášky dr. Blomherta o vztahu českého hudebníka a skladatele Jana Vonta (1745-1801) k W. A. Mozartovi. Vont byl mj. dobově ceněným upravovatelem známých Mozartových oper pro komorní ansámby, zejména pro dechovou harmonii. Přednáška měla být především počtou Ventovu loňskému jubileu (200 let od úmrtí), jež českou muzikologií i koncertním provozem zůstalo v podstatě nepovšimnuto. Přednáška však především přispěla k osvětlení vývoje žánru klasicistní dechové harmonie ve druhé polovině 18. a v první polovině 19. století a byla o to cennější, že stavěla na autorově mnohaletém pramenném výzkumu. Přinesla mnohdy objevené informace – za všechny připomeňme názorné srovnání Ventovy relativně uniformní a Mozartovy vlastní prokomponované úpravy *Únosu* ze serailu z roku 1782, jejíž rukopisný exemplář, doposud považovaný za ztracený, dr. Blomhert před časem (1983) objevil. Přednášku dr. Blomherta, která se setkala s živým ohlasem, by především bylo dobré publikovat, protože v českém badatelském kontextu zatím zůstává bez srovnatelného pendantu.

Záslužná akce, která by nebyla myslitelná bez velkorysé podpory velvyslancetví Nizozemského království, ukázala, že představa či projekt příští akademie dechové harmonie, která na pozadí aktivity HMP ústrojně spojuje interpretační snahy s badatelským výzkumem, začíná nabývat stále konkrétnějších obrysů. Interpretační kolektiv sám pak přesvědčil o vyvrávající tendenci svých snah i konkrétního projevu.

JULIUS HŮLEK

Objevné poznávání dechové harmonie

Soubor *Harmonia Mozartiana Pragensis* přišel v rámci svého jarního koncertu (22. 4.) s pokračováním vlastního dlouhodobého projektu „*Harmonia Europea*“, jímž je pravidelná a cílená spolupráce hudebních interpretů a badatelů v oblasti žánru dechové harmonie v evropském měřítku. Po Francii a Německu to bylo Holandsko, které se tentokrát ocitlo v ohnisku zájmu jak po dramaturgické, tak po personálně interpretační stránce. Hostem osvědčené dvojice vystoupení HMP v podobě veřejné gene-

Bastiaan Blomhert

Foto Michal Lysý